

Publicerad 2008-12-13 12:58 av duvan59

Jag är ingen bakåtsträvare men inser att vi tappat en del på vägen i vårt materialistiska strävande.

Gemenskap

Säg kära vännen tänk hur livet förr var
När de gamla strävade likt sin mor och far
En gemenskap som handlade om att hjälpa varann
Kanhända en saga för god att vara sann.

Jag har hört berättats om gammal och ung
Som levde tillsammans var dag som var tung
strävade alla för att i livet tillsammans gå
Idag kan vi inte ens våra käraste förstå

Omtanken fanns där och ville människans väl
Materialismen kunde inte köpa deras starka själ
Vad hände vart tog omtanken vägen en gång
Förlägenhetens röst gör nu natten kall och lång

När smög konkurrensen in i våra hjärtans vrår
Som skapar elände och att vi ensamma går
För att egen personlig vinning alltid uppnå
kan barnen vårt leverne någonsin förstå

Eller protesterar de när de våra saker förstör
Kanske är det deras vanmakt i skriken vi hör
Vakna vi kan ändå göra något här och nu
Vad som ska ske bestämmer jag och du

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren duvan59 med Poeter.se id #25996 innehar upphovsrätten